

РЕШЕНИЕ

№ 14810

гр. София, 17.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 86 състав, в публично заседание на 19.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златил Чолаков

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **10049** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на "Таурис Дизайн Груп" ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [жк] [улица], ет. 2, ап. 7, чрез управителя Д. Ц. М., представлявано от адв. М., срещу Ревизионен акт /РА/ с № Р – 22221723007518 - 091 – 001 / 26.07.2024 г., издаден от Танка И. К. - орган, възложил ревизията, и Г. Ц. Г. - ръководител на ревизията, двамата – органи по приходите в Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (НАП) – П., потвърден с Решение № 850 от 11.07.2025 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" (ОДОП) С. при Централно управление (ЦУ) на НАП. С акта са установени допълнителни задължения на дружеството за ДДС в размер на 16 862,37 лв. и за корпоративен данък в размер на 5 121,11 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания (ЗЛДТДПДВ) също така административния орган с РА начислява лихви в размер на 6 849,32 лв. за задълженията за ДДС и в размер на 1825,89 лв. за задълженията по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на РА поради неправилно приложение на материалния закон. Оспорват се констатациите на приходните органи, обосновали допълнителното начисляване на ДДС и увеличаването на счетоводния финансов резултат по ЗКПО. Според оспорващия пред ревизиращите органи са представени достатъчно доказателства,

които удостоверяват реалното извършване на доставките. Отделно се твърди, че органите по приходите не са изяснили релевантните за облагането факти и обстоятелства, което е довело до формирането на грешни правни изводи. Тезата на жалбоподателя е, че приобщените с ревизионната преписка документи обосновават прякото реализиране на доставките по спорните фактури. Обратната теза на приходната администрация неправилно се основавала на установени нередности при доставчика, липса на документи за произход на стоката, както и липсата на материална и техническа обезпеченост. Позовава се на решения на Съда на Европейския Съюз /СЕС/ и на Върховния административен съд. Допълнителни аргументи са изложени в писмени бележки. Претендира се отмяна на РА в обжалваната му част, не се претендират разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът – директорът на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, в с.з., чрез юрк. Б., оспорва основателността на жалбата по съображенията и правните изводи, посочени в потвърждаващото РА Решение № 850 от 11.07.2025 г. В предоставения срок представя писмени бележки. Претендира разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град, I отделение, 86-ти състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Началото на ревизионното производство е поставено със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221723007518-020-001 от 14.12.2023г., връчена на 14.12.2023 г. по електронен път, издадена от Танка И. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П., оправомощена със Заповеди № 3-ЦУ-2303/06.11.2023 г. и № 3-ЦУ- 2602/12.12.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, Заповед № ЗЦУ-ОПР-24 от 15.06.2023 г. на изпълнителния директор на НАП и Заповед № РД-01-1019/06.11.2023 г. на директора на ТД на НАП С. да осъществява правомощията си по чл. 12, ал. 1 от ДОПК на територията на цялата страна, независимо от определената с чл. 7, ал. 1 и чл. 8 компетентност, е възложено извършването на ревизия на „ТАУРУС ДИЗАЙН ГРУП“ ЕООД за определяне на задълженията за корпоративен данък за периодите от 01.01.2020 г. до 31.12.2021 г. и за данък върху добавената стойност за периодите от 01.09.2020 г. до 31.03.2021 г. ЗВР е изменена със Заповед №Р-22221723007518-020-002 от 12.03.2024 г. и Заповед №Р-22221723007518-020-003 от 08.04.2024 г., като е определен краен срок за извършване на ревизията - до 14.05.2024 г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221723007518-092-001/28.05.2024 г. Срещу него е подадено писмено възражение, което е разгледано като процесуално допустимо и преценено като неоснователно. Ревизията е приключила с оспорения РА, връчен на 29.07.2024 г. (л. 80).

В хода на ревизията е установено, че основната дейност на дружеството е извършване на рекламни услуги, в това число изработка на сайтове, рекламни календари, химикалки, тефтери, бележници, визитки, картички. За осъществяването ѝ през ревизираните периоди, дружеството е разполагало с 3 лица, наети по трудови правоотношения. Не се установени данни за регистриран и въведен в експлоатация ЕКАФП.

С оглед установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното дружество органите по приходите

предприемат следните процесуални действия:

1. Изготвени са Искания за представяне на документ и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ до „Таурус Дизайн груп“ ЕООД, както следва:

- ИПДПОЗЛ № Р-22221723007518-040-001/ 15.01.2024 г., връчено на 29.01.2024 г. Представени са част от исканите счетоводни справки на 09.02.2024 г. по електронна поща и в хода на производството.

-ИПДПОЗЛ № Р-22221723007518-040-002/15.03.2024 г., връчено на 15.03.2024 г. Представени са исканите документи и счетоводни справки на 25.03.2024 г. по куриер, съгласно опис, вх. №РД-20-1758/25.03.2024 г. и вх.№РД-20-1759-1/19.04.2024 г.

2. На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на други задължени лица

-ИИНП № Р-22221723007518-141-001/15.01.2024 г. за „Асенова -смет - консулт“ ЕООД. Проверката е приключила и документирана с протокол №П-22221024010834-141-001/07.03.2024 г.

-ИИНП № Р-22221723007518-141-002/15.01.2024 г. за „Берест груп 8“ ЕООД. Проверката е приключила и документирана с протокол №П-22221024010804-141-001/15.02.2024 г.

-ИИНП № Р-22221723007518-141-003/15.01.2024 г. за „КАМ и ЕМ“ ЕООД. Проверката е приключила и документирана с протокол №П-22221024010779-141-001/27.02.2024 г.

3. Извършена е проверка на оригинални първични счетоводни документи и друга документация на ревизираното лице, включително фактури за покупки и за продажби, банкови извлечения и договори в офиса на дружеството, находящ се на адрес [населено място], М. 4, блок 487, до Бизнес парка. Извършено е физическо преброяване на активите на дружеството. При посещението е съставен Протокол обр. Кд. 73 № 1913478/17.04.2024 г.

4. Извършена е проверка в информационния масив на ТД на НАП за подадените от ЗЛ справки-декларации, дневници за продажби и покупки по ЗДДС в информационна система VAT; подадени декларации по чл. 92 от ЗКПО; справка за назначени лица по трудов договор; информация относно регистрацията на задълженото лице; наличие на публични задължения в информационна система СУП на НАП.

В частта на облагането по ЗДДС, органите по приходите констатираат, че „ТАУРУС ДИЗАИН ГРУП“ ЕООД е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от контрагенти с рисков профил, в т.ч. в размер на 1 500,00 лв. по една фактура, издадена от „АСЕНОВА СЧЕТ КОНСУЛТ“ ЕООД; в размер на 9 149,60 лв. по 12 фактури, издадени от „ВЛАД-ФОРЕСТ-КОМЕРС“ ЕООД с ново наименование „БЕРЕСТ ГРУП 8“ ЕООД и в размер на 4 149,00 лв. по 2 фактури, издадени от „КАМ и ЕМ“ ЕООД. Фактурите са включени в дневниците за покупки на ревизираното дружество и справките-декларации по ЗДДС за съответните данъчни периоди.

След анализ на представените от ревизирания субект доказателства е установено, че предмет на доставка по фактурата, издадена от „АСЕНОВА-СЧЕТ- КОНСУЛТ“ ЕООД, е „събитийна реклама“. Посочено е, че плащането ще се извърши по банков път, но такова не е осъществено. В договор от 02.09.2020 г. за разпространение на рекламни материали са описани задълженията на двете страни, срок и цена. На 12.10.2020 г. е подписан анекс, според който изпълнението на услугата е отложено за бъдещ период, поради усложнена епидемиологична обстановка в страната.

Бъдещият период е следвало да бъде определен с нов анекс, но такъв не е подписан между страните. При извършената насрещна проверка доставчикът не е открит. Изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В отговор не са представени никакви доказателства. В допълнение към горното, по данни от данъчно-осигурителното досие на „АСЕНОВА-СЧЕТ-КОНСУЛТ“ ЕООД е констатирано, че на същото е извършена ревизия за периода, през който е издадена процесната фактура. В хода на ревизията е извършена и насрещна проверка на „ТАУРУС ДИЗАЙН ГРУП“ ЕООД. Въз основа на събраните доказателства е мотивиран извод, че по спорната фактура няма действително извършена услуга, няма плащане и не е налице данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1, ал. 2 и ал. 7 от ЗДДС, респ. за доставчика не е възникнало задължение за начисляване на ДДС и съответно същият е начислен неправомерно.

По отношение на доставките, документирани от „ВЛАД-ФОРЕСТ-КОМЕРС“ ЕООД („БЕРЕСТ ГРУП 8“ ЕООД) ревизираният субект е ангажирал доказателства, съгласно които предмет на същите са били употребявани персонални компютри, принтери, клавиатури, монитори и друго оборудване и консумативи, внос от Великобритания. Приложени са платежни документи към част от фактурите. При извършените посещения доставчикът не е открит на декларирания от него адрес. Изготвено ИПДПОЗЛ е връчено по пощата чрез лицензирано куриерско дружество. В отговор са депозирани документи от доставчика в деловодството на ТД на НАП С., в т.ч. спорните фактури, приемо-предавателни протоколи, договори, счетоводни справки, писмени обяснения. Според дадените писмени обяснения документите касаят сделки с употребявана техника - внос от Великобритания. Артикулите са закупувани от частни лица и частни търгове чрез интернет сайтове за обяви. Плащането е извършвано в брой на място след тестване на техниката от частни лица, живеещи във Великобритания. Доставките са получавани отново чрез частни лица, пътуващи с автобусни линии. За извършените плащания при покупките са подписвани разписки на ръка. При проверката разписки не са представени. Не са ангажирани доказателства за произход на стоките, както и за разполагам технически, технологичен и кадрови потенциал, в т.ч. договори за наем на ДМА, разплащателни ведомости за наети лица, информация за налична база и техника, конкретни данни за лицата, пряко участвали в извършването на доставките, трудови и граждански договори, квалификация, заповеди за командировки, разходи за нощувки и транспорт на работници/служители, извлечения от счетоводни сметки, касаещи персонала, както и сметки от групи 30 и 70, удостоверяващи заприходяване и изписване на стоките и отчитане на приходи от доставките и т.н. Констатирано е, че липсват документи, които по несъмнен начин да идентифицират стоките и да удостоверяват тяхното предаване от продавача „ВЛАД-ФОРЕСТ-КОМЕРС“ ЕООД („БЕРЕСТ ГРУП 8“ ЕООД) на клиента. По данни от информационната система на НАП органите по приходите са установили, че доставчикът никога не е декларирал сключени трудови договори и към датите на доставките не е притежавал и регистриран ЕКАФП.

По отношение на доставките, фактурирани от „КАМ и ЕМ“ ЕООД, ревизираното дружество е ангажирало доказателства, въз основа на които е констатирано, че предмет са рекламна и супервайзорска услуга. При извършена насрещна проверка доставчикът не е открит на декларирания от него адрес. Изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. В отговор не са представени никакви доказателства. Установяването на предприетите от страна на „КАМ и ЕМ“ ЕООД действия във връзка с изпълнение на договорите, лицата, пряко заети с осъществяването и приемането на доставките, размерът на извършените разходи и други обстоятелства, е било невъзможно. Констатирано е, че на „КАМ и ЕМ“ ЕООД е извършена

ревизия за периода на фактуриране към „ТАУРУС ДИЗАЙН ГРУП“ ЕООД, в хода на която дружеството не е представило доказателства, в т.ч. за разполагаем кадрови и технически потенциал, удостоверяващи извършването на реални доставки.

С оглед горното и на основание чл. 70, ал. 5 във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1, ал. 2, чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 9 от ЗДДС на ревизираното дружество е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 14 798, 60 лв. по всички фактури, издадени от трите дружества – „Асенова Счет Консулт“ ЕООД, „Влад Форест Комерс“ ЕООД („Берест Груп 8“ ЕООД) и „Кам и ЕМ“ ЕООД.

Освен това в ревизирания период по ЗДДС е установено, че дружеството е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 2063, 77 лв. по фактури, издадени от „А1 България“ ЕАД, „Суперхостинг БГ“ ЕООД и „ЕМАГ Интернешънъл“ ООД. Установено е, че фактурата от „Суперхостинг БГ“ ЕООД е с друго дружество получател, а останалите две фактури не са представени. При извършена проверка от НАП в дневниците за продажби на издателите на фактурите се установява, че получателите са други субекти, а не ревизираното дружество. Така органите по приходите отказват данъчен кредит в посочения размер и отразяват корекцията в данъчен период 11/2020 г. В обобщение по ЗДДС на ревизираното лице са установени допълнителни задължения за ДДС в размер на 16 862, 37 лв. и начислени лихви в размер на 6849, 32 лв.

В частта на облагането по ЗКПО, предвид направените констатации за липса на реално осъществени доставки по процесните фактури, подробно описани в частта по ЗДДС, органите по приходите са приели, че цитираните разходи са документално необосновани. Посочено е, че съставените първични счетоводни документи не отразяват вярно стопанските операции. Като допълнителен аргумент е изложено и обстоятелството, свързано с липса на безспорни доказателства за извършени плащания. В тази връзка е мотивиран извод, че така отчетените разходи не следва да се признаят за данъчни цели. На основание чл. 26, т. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО счетоводният финансов резултат на дружеството е преобразуван допълнително в посока увеличение със сума в размер на 28 233,00 лв. На същото основание е извършено увеличение на финансовия резултат и със сума в размер на 22 978,16 лв., представляваща отчетени по счетоводни сметки 601 и 602 разходи по фактури, издадени от „СОФИЙСКА ВОДА“ АД, „СУПЕРХОСТИНГ. БГ“ ЕООД, „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД, „ЮСК БУЛ“ ЕООД, „ДЖИ ЕМ ТИ“ ООД, „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД и „ЕМАГ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ООД. Установено е, че ревизираният субект не притежава въпросните фактури, тъй като същите са издадени на трети лица. В резултат на допълнително извършеното преобразуване е установен данъчен финансов резултат за 2020 г. печалба в размер на 57 957,54 лв. и дължим корпоративен данък- 5 795,75 лв. За допълнително установеното и невнесено задължение е начислена лихва в размер на 1 825,89 лв. Освен това за 2021 г. органите по приходите не отчитат разходи в общ размер на 30 510, 00 лв. от доставчици „Берест Груп 8“ ЕООД и „Кам и ЕМ“ ЕООД и не приемат начислените амортизации в общ размер на 8948, 28 лв. за стоките с доставчик „Влад Форест Комерс“ ЕООД („Берест Груп 8“ ЕООД), тъй като твърдят, че датата на завеждане на активите е спорна, а съставените документи са неистински. Ревизиращите са посочили, че за 2021 г. няма конкретни доказателства за използването на процесните активи в дейността на дружеството и в тази връзка са се позовавали на СС №4 - Отчитане на амортизациите, според който същият не се отнася за неупотребяваните в дейността на предприятията активи, а за новопридобитите - за периода до въвеждането им в употреба. Отделно от това и с оглед разпоредбата на чл. 58, ал. 1 от ЗКПО са

приели, че датата на въвеждане в експлоатация на активите не е документално обоснована. В резултат от непризнаването на начислените данъчни амортизации и разходи по фактури, цитирани по-горе е извършено преобразуване на установения данъчен финансов резултат за 2021 г. и вместо загуба в размер на 42 241, 15 лв. е установена загуба в размер на 2 782, 87 лв.

В обобщение с РА на ревизираното лице са установени допълнителни задължения за ДДС в размер на 16 862,37 лв. и за корпоративен данък в размер на 5 121,11 лв. Начислени са и лихви в размер на 6 849,32 лв. за задълженията за ДДС и в размер на 1825,89 лв. за задълженията по ЗКПО.

След проведено административно обжалване, в срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК, е постановено Решение № 850/11.07.2025 г., с което директорът на Дирекция "ОДОП" С. е приел жалбата за допустима, но неоснователна, считайки, че констатациите и заключенията на ревизиращите органи са правилни, обосновани и законосъобразни.

Решението е връчено на дружеството на 23.07.2025 г. по електронен път (л. 25). Жалбата до съда е подадена чрез органа на 05.08.2025 г. с вх. № Ж-0001-319.

В хода на съдебното производство е изготвена съдебно-счетоводна експертиза. Вещото лице е проследило документалната обоснованост на спорните фактури - издадените от „Берест Груп 8“ ЕООД и „Кам и Ем“ ЕООД. Вещото лице е изследвало тяхното счетоводното отражение, последващата реализация на закупените стоки и услуги, извършените разплащания. Съдът кредитира приетото без оспорване от страните заключение, като обективно и компетентно дадено. Същото е изготвено въз основа на наличните по делото документи и доказателства.

Открито е също така, по искане на ответника, производство по реда на чл. 193 ГПК във вр. с параграф 2 от ДР на ДОПК по проверка авторството на подписите на следните документи: 2 броя приемо-предавателни протоколи от 12.11.2020 г. и от 09.12.2020 г. и 2 броя договори за покупко-продажба от 07.10.2020 г. и от 16.09.2020 г. между ревизираното дружество и „Берест груп 8“ ЕООД. Процесуалният представител на жалбоподателя е заявил, че ще се ползва от тези документи, а съдът е указал разпределението на доказателствената тежест в свое протоколно определение от 22.01.2026 г. В изпълнение на указанията на съда, жалбоподателят представя с молба нотариално заверени обяснения от лицето – Г. Г., което е предало лично стоките, индивидуализирани в договорите/протоколите и съответно е подписало същите, както и декларация на управителя на доставчика „Берест груп 8“ ЕООД, в която той сочи, че е упълномощил Г. Г. от негово име да предаде стоките и да подпише документите за доставка.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу годин за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е частично основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

С оглед представените по делото доказателства съдът намира, че обжалваният акт е издаден от органи по приходите, разполагащи с материална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. Видно от ЗВР, ревизията на дружеството – жалбоподател е възложена от Танка И. К. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П., оправомощена със Заповеди № 3-ЦУ-2303/06.11.2023 г. и № 3-ЦУ- 2602/12.12.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП и Заповед № РД-01-1019/06.11.2023 г. на директора на ТД на НАП С. да осъществява правомощията си по чл. 12, ал. 1 от ДОПК на територията на цялата страна, независимо от определената с чл. 7, ал. 1 и чл. 8 компетентност. РА е издаден от органът, възложил ревизията, и определеният със ЗВР за ръководител на ревизията – Г. Ц. Г., т. е. от лицата, посочени в чл. 119, ал. 2 ДОПК. Към административната преписка са приложени и доказателства за квалифициран електронен подпис на длъжностните лица /л. 82/.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на издадените от органите по приходите ЗВР, РД и РА - съответно по чл. 113, ал. 1, чл. 117, ал. 1 и чл. 120, ал. 1 ДОПК. Актовете са връчвани на ревизираното лице, което е могло да се запознае със съдържанието им и да защити правата си. В РА са посочени фактически и правни основания за издаването му, изложени подробно както в акта, така и в съставения ревизионен доклад, представляващ неразделна част от него. Неоснователно е възражението за липса на мотиви, тъй като с оглед разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и същият е подробно мотивиран.

Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност и необоснованост на РА. Видно от представените удостоверения за електронно връчване, жалбоподателят е надлежно уведомен чрез системата на НАП ИС "Контрол" за издадената заповед за възлагане на ревизия, както и за последващите изменящи я такива. В хода на ревизионното производство доказателствата са събирани по предвидени в ДОПК способи. На основание чл. 37, ал. 3 ДОПК на ревизираното дружество е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице, по което от дружеството са представени писмени доказателства, подробно описани в РД. Съставени са съответните протоколи. Изискани са и документи от трети лица, за което са приложени съответните актове. Ревизираният субект е надлежно уведомен за резултатите от извършената ревизията, като му е предоставена възможност за писмено възражение и доказателства във връзка с констатациите и изводите, обосновавали предложените размери на задълженията. Не е налице и несъответствие с целта на закона по смисъла на чл. 146, т. 5 АПК. Напротив, с оспорения ревизионен акт органите по приходите са приложили общите правила на ЗДДС и ЗКПО и са отказали приспадане на данъчен кредит и увеличаване на счетоводния финансов резултат. Това съответства както на целта на националното данъчно законодателство за установяване на действително дължимите публични задължения, така и на изискванията на правото на Европейския съюз.

По материалната законосъобразност на РА, обусловена от преценката за реалност на извършените доставки по издадените и описани по-горе фактури:

Относно доставката от „Асенова смет консулт“ ЕООД:

Предмет на доставката по фактурата от „Асенова смет консулт“ ЕООД е „събитийна реклама“. Фактурата е с дата 25.09.2020г. като органите по приходите приемат, че по същата не е доказана реална доставка. Това становище се споделя и от настоящия съдебен състав поради следните съображения. Макар и да е налице документално оформяне в счетоводството на получателя, в случая е необходимо да се изследват фактите и обстоятелствата в своята съвкупност, както и всички представени доказателства пред административния орган и в съдебното производство. Видно от представените документи от ревизираното дружество, изпълнението на услугата, за която е издадена процесната фактура е отложено за бъдещ период, който впоследствие не е конкретно определен. С оглед липсата на извършено плащане, както и на съпътстващи доказателства за реалното осъществяване на „събитийна реклама“ /като протоколи, описи, графици, справки или други/, които не са представени от ревизираното дружество или от доставчика на услугата, правилни са изводите на органите по приходите за липса на данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1, ал. 2 и ал. 7 от ЗДДС, респ. за липса на реална доставка по чл. 26, т. 2 от ЗКПО. Нито пред административния орган, нито в съдебното производство се установи факта по предаването на услугата от страна на доставчика към получателя. В подкрепа на горното са и извършените процесуални действия от страна на служителите на НАП, които в периода на издаване на фактурата са констатирани приключила ревизия и на дружеството доставчик, видно от която се установява, че въпросната услуга не е извършена. Допълнително с оглед разпределената доказателствена тежест още с определението за насрочване на делото, жалбоподателят не оспорва констатациите на органите по приходите що се касае за фактурата от „Асенова смет консулт“ ЕООД и не излага никакви доказателства и съображения, които да сочат, че е налице реална доставка.

Относно доставките от „СОФИЙСКА ВОДА“ АД, „СУПЕРХОСТИНГ. БГ“ ЕООД, „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД, „ЮСК БУЛ“ ЕООД, „ДЖИ ЕМ ТИ“ ООД, „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД и „ЕМАГ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ООД:

В хода на ревизионното производство е установено, че дружеството е включило в регистрите по ЗДДС и в счетоводните си регистри доставки от горепосочените дружества, в резултат на което данъчната основа е отнесена като разход, а също така е реализиран данъчен кредит. От „Таурус дизайн груп“ ЕООД е представена фактура от „СУПЕРХОСТИНГ . БГ“ ЕООД, но с получател друго дружество, а от останалите доставчици фактури не са налице. Съгласно чл. 10 от ЗКПО документално обоснован е този счетоводен разход, при който е наличен първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството/ЗСч/, който отразява вярно стопанската операция. При конкретните доставки липсват първични счетоводни документи или други алтернативни документи, които да удостоверят изискуемата информация съобразно Закона за счетоводството. В подкрепа на този извод са и проверките извършени от органите по приходите на ЗДДС дневник продажби на доставчиците, от където е видно, че фактури към „Таурус дизайн груп“ ЕООД за съответните периоди по тези доставки не са издавани. Въпросните констатации, изложени в РА не са оспорвани от жалбоподателя и не са представени доказателства, които да ги оборват, в случая служителите на НАП правилно на основание чл. 26, т.2, във вр. чл. 10, ал. 1 от ЗКПО приемат, че тези доставки не са документално обосновани и преобразуват финансовия резултат, както и правилно на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС отказват признаването на данъчен

кредит за част от доставките, които попадат в обхвата на ревизията по ДДС от 01.09.2020 г. до 31.03.2021 г.

Относно фактурираните доставки от „ВЛАД-ФОРЕСТ-КОМЕРС“ ЕООД („БЕРЕСТ ГРУП 8“ ЕООД)

Един от спорните моменти в текущото съдебно производство е дали реално са осъществени доставките от „ВЛАД-ФОРЕСТ-КОМЕРС“ ЕООД („БЕРЕСТ ГРУП 8“ ЕООД) с получател „Таурис Дизайн Груп“ ЕООД по 12 бр. фактури, с които е приспаднал данъчен кредит и съответно, намален финансовия резултат по ЗКПО. Предмет на доставките са стоки, техника (компютри, принтери, сървъри и др.), които по твърдения на доставчика са закупувани от частни лица на търгове във Великобритания с плащане на ръка и транспортирани до България чрез регулярно пътуващи бусове на различни фирми.

В практиката си Върховният административен съд приема, че за да възникне и да се упражни законосъобразно правото на данъчен кредит, е необходимо по безспорен начин да се установи, че стоката фактически е предадена от доставчика на получателя и/или услугата е действително извършена – чл. 6, ал. 1, чл. 9, ал. 1 във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 25, ал. 2 ЗДДС. Касае се за материално право в полза на получателя по фактурираните доставки, чиято е доказателствената тежест да установи реалното изпълнение на спорните доставки. Обезпечеността на доставчиците – материално-техническа и кадрова не е предпоставка за правото на данъчен кредит и в този смисъл е и съдебната практика на СЕС – решение по дело С-324/11 (G. Toth), решение по съединени дела С-80/11 и С-142/11 (M. kft и P. D.) и решение С-18/13 ("М. Пен"), която е възприета и в решенията на ВАС. Съгласно тази практика липсата на обезпеченост на доставчика не може да рефлектира върху правото на данъчен кредит за получателя по доставките, освен ако приходната администрация или съда не установят, че е налице данъчна измама с участието и/или със знанието на получателя по доставките.

В решението на Съда на Европейския съюз от 21.06.2012г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11г., се дава тълкуване на закона в насока, че член 167, член 168, буква а), член 178, буква а) и член 273 от Директива 2006/112 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае право на приспадане, поради това че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурата за стоките, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на данъка върху добавената стойност, или поради това че въпросното данъчнозадължено лице не притежава други документи, освен фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, макар да са изпълнени предвидените в Директива 2006/112 процесуални и материалноправни условия за упражняването на правото на приспадане и данъчнозадълженото лице да не разполага с данни за евентуални нарушения или измама от страна на въпросния издател.

Доказването на предаването на предмета на доставката от доставчика на получателя при този вид търговски сделки е необходимо, за да се потвърди реалното изпълнение на продажбата. Предметът на конкретната сделка се индивидуализира и същевременно се изпълнява задължението на продавача да прехвърли собствеността върху тях - чл. 24, ал. 2 ЗЗД. Без такова

предаване да бъде извършено, не може да бъде прехвърлена собствеността върху стоките/услугите, т. е. не е налице осъществена от продавача престация по договора. Размяната на насрещно дължимите престации представлява изпълнението на сключената сделка, съответно на предмета на доставката по смисъла на ЗДДС. Установяването на предаването на предмета по доставката винаги е необходимо, за да се приеме, че е налице облагаема доставка по смисъла на чл. 12 във вр. с чл. 9 ЗДДС, като в тежест на жалбоподателя е да установи положителните и благоприятни за него юридически факти по реалното изпълнение на доставките, при оспорена реалност в ревизионния акт.

Разпоредбата на чл. 68, ал. 2 от ЗДДС обуславя възникването на субективното право на данъчен кредит на данъчно-задълженото лице от кумулативното възникване на елементите от регламентирания от ЗДДС сложен фактически състав. В съдебната практика се приема, че наред с изискването за притежаване на данъчен документ по смисъла на чл. 71, т. 1 от ЗДДС, следва да е налице и реално получаване на стоките или извършването на услугите по облагаемата доставка - аргумент от чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. При липса на нормативна уредба, която да въвежда изисквания за съставянето на определен тип документи, доказващи осъществяването на относимите в тази връзка факти и обстоятелства, преценката дали една доставка е действително извършена, се гради на съвкупния анализ на всички събрани по делото доказателства. Тези доказателства, в преобладаващата си част са частни документи, определяни от характера на търговския оборот, като на практика за много малко факти и обстоятелства биха могли да бъдат съставени официални документи по смисъла на чл. 179 от ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК, които да имат обвързваща съда доказателствена сила. При съставянето на такива документи стопанските субекти следва да се съобразяват с изискванията на ЗСч и издадените въз основа или във връзка с него подзаконови нормативни актове.

Последователна е практиката на ВАС, че само въз основа на фактури и доказателства за счетоводното им отразяване от получателя не може да се обоснове извод за реалност на доставките, по които е начислен ДДС. Фактурата е първичен счетоводен документ и като такъв е носител на информация за регистрирана стопанска операция, като няма обвързваща доказателствена сила за съда. Осчетоводяването на фактурите при получателя само по себе си не доказва реалното получаване на стоката или услугата, защото представлява удостоверяване на това получаване от самото лице, което черпи благоприятни правни последици от осъществяването на твърдения факт. За целите на данъчното облагане е от значение има ли достатъчно данни за осъществена стопанска операция от регистрирани по ЗДДС данъчни субекти и съответно - начислен данък. В този смисъл, за да бъде доказана реалност на доставките по процесните фактури, следва да бъде установен факта на предаването на стоката или услугата от доставчика на получателя. Без значение за реалността на доставките е разполага ли доставчика с материално-техническа и кадрова обезпеченост за извършване на същите, какъв е произхода на стоката, къде е била съхранявана същата, как е била транспортирана до място на предаване.

С оглед на доказателствата по делото, в това число приетото заключение на съдебно-счетоводната експертиза, настоящата съдебна инстанция намира, че са налице реални доставки по фактурите, издадени от „ВЛАД-ФОРЕСТ-КОМЕРС“ ЕООД („БЕРЕСТ ГРУП 8“ ЕООД). По отношение на въпросните доставки са налице фактури, придружени от приемо-предавателни протоколи. Не без значение е и установеното разплащане от страна на получателя, в това число и по банков път, което без да е елемент от фактическия състав на правото на данъчен кредит е косвено

доказателство, за реалността на доставките. Отреченото от приходната администрация данъчно предимство се основава на липсващите документи за произход на стоките от страна на доставчика, който факт не може да бъде в тежест на доказване от страна на получателя по съответната доставка и е ирелевантен по отношение на спора за реалност на доставката.

В хода на съдебното производство чрез приетото заключение по съдебно-счетоводната експертиза се установи, че фактурите са осчетоводени не само в счетоводството на получателя, но и в това на дружеството доставчик. Видно и от информацията на органите по приходите чрез тяхната Информационна система, процесните фактури са включени в Дневник продажби и Справка декларация по ЗДДС за съответния данъчен период на „Берест Груп 8“ ЕООД. Не без значение е и факта, че служителите на НАП в хода на ревизията посещават на място офиса на ревизираното дружество и установяват физическото наличие на всички индивидуализирани стоки, описани по доставките. Този извод е обективиран в протокол от 17.04.2024 г. и описан в стр. 18 от ревизионния доклад. От експертното заключение на вещото лице става ясно, че дружеството не е придобивало други сходни активи през годините, а органите по приходите не установяват наличните в офиса да са негодни за употреба. Този факт, заедно със събраните доказателства по делото за извършена профилактика от фирма, която е специализирана в обслужването на техника с тази марка води до извода, че тя действително се ползва. В подкрепа на горното е и типа на извършваната икономическа дейност на ревизираното дружество (графичен дизайн, дигитален маркетинг), за чиято реализация обективно може да се предполага, че „Таурус Дизайн Груп“ ЕООД се нуждае от употребата на точно такава по вид техника (компютри, принтери), както и наличните документи като сервизни становища, извършени профилактики и функционални тестове.

Що се касае до откритото производство по реда на чл. 193 ГПК във вр. с параграф 2 от ДР на ДОПК по проверка авторството на подписите на част от договорите и протоколите, а именно: 2 броя приемо-предавателни протоколи от 12.11.2020 г. и от 09.12.2020 г. и 2 броя договори за покупко-продажба от 07.10.2020 г. и от 16.09.2020 г. между ревизираното дружество и „Берест груп 8“ ЕООД, настоящият съдебен състав счита, че тяхното оспорване на истинността не беше доказано. С оглед разпределената доказателствена тежест, процесуалният представител на жалбоподателя чрез представените нотариално заверени обяснения от лицето – Г. Г., което е предало лично стоките, индивидуализирани в договорите/протоколите и съответно е подписало същите, както и заверената декларация на управителя на доставчика „Берест груп 8“ ЕООД, в която сочи, че е упълномощил Г. Г. от негово име да предаде стоките и да подпише документите за доставка успешно доказва истинността на оспорените частни документи, за които няма изрично законово изискване да бъдат подписани лично от управителите на дружествата, които са страни по съответната сделка. Напротив, обичайно приемо-предавателни протоколи се подписват от лица, които осъществяват фактическото приемане или предаване на стоката. Това най-често са куриери/доставчици, както и лица, намиращи се на адреса за доставка.

В обобщение органите по приходите неправилно са стигнали до извода за липса на реално изпълнение на доставките по 12 бр. фактури, издадени от „Берест Груп 8“ ЕООД. Като са приели, че не са налице доказателства за произхода на стоките при доставчика. Това е обстоятелство, което може да обоснове отказ на право на данъчен кредит, само ако въз основа на обективни данни е установено, че получателят на стоките е знаел или е трябвало да знае, че конкретната сделка е част от данъчна измама, извършена от доставчика или стопански субект по веригата. В

настоящия случай това не е установено, а органът по приходите не следва да вменява задължение на получателя на фактурите да извършва проверки на съдоговорителя си, каквито по принцип той не е длъжен да прави. Следователно в конкретния случай от една страна дружеството - жалбоподател притежава данъчни фактури, издадени съгласно всички правила на ЗСч и ЗДДС, приемо-предавателни протоколи за фактическото предаване на стоката, плащане по банков път на доставките, установена стокова наличност в офиса на индивидуализираните стоки, документи за технически тестове и профилактика на същите, а от друга - няма каквито и да било данни, че действията на преките доставчици на жалбоподателя са неправомерни, както и за евентуални нарушения или измама от тяхна страна.

Относно доставките от „Кам и Ем“ ЕООД

Другите спорни доставки в настоящото производство са тези по издадените 2 броя фактури от дружеството „Кам и Ем“ ЕООД с предмет супервайзорски услуги и рекламни услуги. Ревизиращите органи приемат, че не са извършени реални доставки, тъй като дружеството доставчик не разполага с материална, кадрова и техническа обезпеченост за изпълнение на доставките. Както беше разгледано по-горе, обаче според практиката на СЕС и ВАС е без значение за реалността на доставките, дали доставчиците са разполагали с материално-техническа и кадрова обезпеченост за извършване на доставките. Законът е въвел задължението за субекта ползващ данъчен кредит да докаже материалноправните предпоставки за възникване и упражняване правото на приспадане. В случая, това е задължението на жалбоподателя в текущото производство. Според съдебния състав, в настоящото производство жалбоподателят „Таурус Дизайн Груп“ ЕООД, доказва наличието на материалноправните предпоставки за упражняването на правото на данъчен кредит и правото да намали своя счетоводен финансов резултат по ЗКПО по отношение на своя доставчик „Кам и Ем“ ЕООД.

За да удостовери реалното извършване на услугата по първата фактура от 09.03.2021 г., жалбоподателят представя Рамков договор с подробно описание на вида и характера на извършваните услуги, същият не е оспорван от ответника по реда на чл. 193 от ГПК. Освен договорът жалбоподателят е представил на ревизиращите органи и конкретни графици с обекти и дати за посещение на търговските обекти. Налице е и приемане на изпълнението, обективизирано в приемо-предавателен протокол. Представени са и доказателства, които обуславят наличието на последваща реализация по смисъла на ЗДДС. Видно от събрания доказателствен материал процесната супервайзорска услуга е възложена на „Кам и Ем“ ЕООД в изпълнение на предходна сделка, сключена от ревизираното дружество с „Бутилираща компания – Горна баня“ ООД. За това свидетелстват Договор от 01.03.2021 г., сключен между „Таурус дизайн груп“ ЕООД като изпълнител и „Бутилираща компания – Горна баня“ ООД като възложител и издадената фактура от 18.03.2021 г. след приемане на изпълнението на превъзложените услуги и полученото плащане по фактурата от същия ден от дружеството възложител. Тези доводи са подкрепени и от вещото лице, което удостоверява на 27 стр. в заключението на експертизата, че услугата е извършена във връзка с последваща облагаема сделка на клиенти на „Таурус Дизайн груп“ ООД. Същият е извода на вещото лице и по втората фактура, издадена от „Кам и Ем“ ООД от 22.03.2021 г. Предмет, на която са рекламни услуги, възложени с договор за реклама № 1269 от 10.03.2021 г. Като доказателства, които не са оспорени от ответника по реда на чл. 193 от ГПК са приети по делото като част от административната преписка редица съпътстващи сделката документи, които според съдебния състав обуславят нейното реално извършване в своята съвкупност. Това са

приемо-предавателен протокол № 1 по договора за реклама, протокол за монтаж на винилни платна и рекламни стикери, протокол за демонтаж на същите и приемо-предавателен протокол № 2 по договора. В последния се приема извършената услуга и се декларира, че тя е престирана в необходимото качество без да са установени нередности. Не без значение е установения от органите по приходите и потвърден от вещото лице факт, че и двете фактури, издадени то „Кам и Ем“ ЕООД са не само заплатени, но и осчетоводени в Дневник продажби и Справка декларация по ЗДДС за съответния данъчен период. В обобщение и с оглед съвкупността на доказателствата по делото съдът намира, че са налице реално осъществени доставки от страна на „Кам и Ем“ ЕООД към жалбоподателя „Гаурус Дизайн Груп“ ЕООД.

Относно разходите за амортизации на активите, закупени от „Берест груп 8“ ЕООД в размер на 8948, 29 лв.

В проведеното ревизионно производство органите по приходите не признават начислената от дружеството жалбоподател данъчна амортизация за 2021 г. в размер на 8948, 28 лв., с която е намален счетоводния финансов резултат за същата година. Мотивират се с липса на доказан произход на активите, с оглед това че не приемат за реално извършени доставките от „Берест груп 8“ ЕООД, както и с това, че дружеството и преди това е имало подобни активи, които да ползва.

Нормата на чл. 54, ал. 1 ЗКПО регламентира признаването на годишните данъчни амортизации, при определянето на данъчния финансов резултат. Съгласно СС 4 "Отчитане на амортизации" амортизируем актив е дълготраен материален или нематериален актив, който се очаква да бъде използван през повече от един отчетен период, има ограничен срок на годност и се държи от предприятието за целите на производството или доставката на стоки или услуги, за отдаване по наем или за други административни цели. Несъмнено е, че признаването на амортизациите предполага използване на актива. Това следва от определянето на амортизируем актив като дълготраен материален или нематериален актив, който се очаква да бъде използван през повече от един период. Това следва и от определянето на срока на годност като периода, през който се предполага, че амортизируемият актив ще бъде използван от предприятието. Съобразно т. 6. 1 от стандарта, начисляването на амортизацията започва от месеца, следващ месеца, в който амортизируемият актив е придобит или въведен в употреба. Съобразно т. 8. 1 от стандарта, предприятията разработват и утвърждават амортизационен план за всеки амортизируем актив или за групи еднородни по вид и еднакви по стойност амортизуеми активи. Планът съдържа следния минимален брой реквизити - дата на придобиване, дата на въвеждане в експлоатация, полезен срок на годност, отчетна стойност, остатъчна стойност, амортизационна норма, годишна амортизационна квота, резерв от последващи оценки, дата на извеждане от употреба.

В чл. 59, ал. 1 от ЗКПО е посочено, че начисляването на данъчни амортизации се преустановява, когато съответният актив временно не се използва /не носи икономическа изгода/ през период, по-дълъг от дванадесет месеца; начисляването се преустановява от началото на месеца, следващ месеца, през който е изтекъл срокът по изречение първо, и се възобновява от началото на месеца на връщането на актива в експлоатация; данъчния амортизируем актив не се отписва от данъчния амортизационен план.

Съгласно чл. 58, ал. 1 от ЗКПО начисляването на данъчна амортизация започва от началото на

месеца, в който данъчният амортизируем актив е въведен в експлоатация, или от началото на следващия месец. Датата на въвеждане в експлоатация следва да е документално обоснована. Въвеждането в експлоатация на даден актив слага началото на начисляването на данъчна амортизация за него съгласно чл. 58, ал. 1 от ЗКПО, поради което установяването на факта на въвеждане в експлоатация е от ключово значение за преценката за законосъобразност на преобразуването на финансовия резултат с начислените данъчни амортизации за този актив.

Доказателствената тежест за установяване основанията за признаване на счетоводните разходи и съответно на данъчните амортизации е на ревизираното лице и в конкретния случай е изпълнена. „Таурис Дизайн Груп“ ЕООД е представило на органите по приходите доказателства за завеждането на тези активи в експлоатация. Този факт е потвърден и от ревизиращите органи в РД на стр. 17, където за всеки актив е посочена датата на въвеждане в експлоатация, за всички тях това е 01.01.2021 г. Допълнително ревизиращия екип е извършил проверка на място и е установил, че активите са налични в офиса на дружеството и се използват за целите на осъществяваната дейност. Мотивите на данъчните органи, че ревизираното дружество и преди това е притежавало същите активи, с които е осъществявана дейността са опровергани от ССЕ като на стр. 25 от заключението е изведено, че закупените активи през 2020 и 2021 г. по вид и технически параметри са различни от тези, заведени през 2016 г. С оглед събраните доказателства се установи, че активите са налични и годни за употреба, доколкото липсват обратни доводи. Същите са въведени в експлоатация на 01.01.2021 г., начислени са им амортизации и са свързани пряко с вида и характера на икономическата дейност, която осъществява ревизираното дружество. Освен това по делото са налични документи, които удостоверяват извършена сервизна профилактика и тестове, както и хардуерна услуга на място, които са косвени доказателства, удостоверяващи ползването на активите. С оглед факта, че по-горе в текущото решение са приети за реално извършени доставките на процесните стоки от „Берест Груп 8“ ЕООД, налице е документално обоснована дата за въвеждане в експлоатация на същите и не са установени обстоятелства по смисъла на чл. 59 от ЗКПО съдебният състав счита, че изводите на органите по приходите, с които не признават начислените данъчни амортизации са вътрешно противоречиви и необосновани, в нарушение на материалния закон и неправилни.

С оглед гореизложеното са налице основания за частична отмяна на оспорения РА, както следва:

По ЗКПО за 2020 г. ревизионния акт следва да се потвърди в частта, в която се увеличава финансовия резултат за годината със сумите в размер на 7500 лв. по доставка от „Асенова смет консулт“ ЕООД и 22978,16 лв. по доставки от „СОФИЙСКА ВОДА“ АД, „СУПЕРХОСТИНГ. БГ“ ЕООД, „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД, „ЮСК БУЛ“ ЕООД, „ДЖИ ЕМ ТИ“ ООД, „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД и „ЕМАГ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ООД. За същия период РА трябва да се отмени като незаконосъобразен в частта, с която се увеличава финансовия резултат с 20733,00 лв. по доставките на „Берест груп 8“ ЕООД. Ето защо РА следва да бъде потвърден в частта, в която на дружеството е установен корпоративен данък за допълнително внасяне за 2020 г. 2373,18 лв. – главница и лихви, начислени по ЗЛДТДПДВ до 26.07.2024 г. в размер на 846,15 лв. В останалата си част по ЗКПО за 2020 г., в която са начислени задължения за корпоративен данък и лихви над тези суми, а именно до данък 5121,11 лв. и лихви в размер на 1825,89 лв. РА следва да бъде отменен.

По ЗКПО за 2021 г. с РА не се установяват нови данъчни задължения, но се увеличава счетоводния финансов резултат за отчетната година като декларираната данъчна загуба на дружеството е намалена от 42241,15 лв. до 2782,87 лв. Този краен резултат е постигнат поради факта, че органите по приходите приемат за нереално осъществени доставките по 2 фактури от „Берест груп 8“ ЕООД на стойност 9765 лв., осчетоводени през 2021 г. и 2те фактури от „Кам и ЕМ“ ЕООД на стойност 20745 лв., както и не признават начислената от дружеството данъчна амортизация в размер на 8948,28 лв. По подробно изложени мотиви по-горе настоящият съдебен състав, счита че РА в тази си част е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен.

По ЗДДС периода на ревизията обхваща 7 месеца от септември 2020 г. до март 2021 г., включително. За месец септември 2020 г. РА установява нови дължими задължения за ДДС за внасяне в размер на 4550,00 лв., както и лихва от 15.10.2020 г. до 26.07.2024 г. в размер на 1949,64 лв. Органите по приходите достигат до този извод след непризнаване на данъчен кредит по фактури от „Берест Груп 8“ ЕООД и „Асенова смет консулт“ ЕООД за периода. С оглед по-горе изложените мотиви в решението, РА следва да бъде отменен като незаконосъобразен в частта, с която е установено дължимо за внасяне ДДС за септември 2020 г. за сумата над 1500 лв. и лихви над 642,74 лева. По същият начин за месец октомври 2020 г., РА в частта, с която за месеца са определени дължимо ДДС за внасяне в размер на 2666,60 лв. и лихви в размер на 1119,66 лв. следва да бъде изцяло отменена като незаконосъобразна, тъй като е резултат от непризнаването на доставките от „Берест Груп 8“ ЕООД за периода за реално осъществени. За месец ноември 2020 г. РА, с който са установени допълнителни задължения за ДДС в размер на 2063,77 лв. и лихва в размер на 849,34 лв. следва да се потвърди като законосъобразен.

Ревизионният акт, в частта на увеличените задължения за данъчен период 01.12.2020 г. до 31.12.2020 г. по подадена СД вх. № 22171894773/13.01.2021 г. за ДДС, вследствие непризнаване на данъчния кредит общо в размер на 1480.00 лв. по фактури, издадени от „Берест Груп 8“ ЕООД и лихвите в размер на 577,07 лв. следва да се отмени. Аналогично следва да се отмени РА и за данъчен период 01.01.2021 г. – 31.01.2021 г., с който ревизиращите установяват подлежащ на внасяне ДДС, след приспадане на ДДС за възстановяване, в размер на 1588,20 лв. и лихва в размер на 626,26 лв. За периода 01.02.2021 г. – 28.02.2021 в РА не се установяват нови задължения по ДДС, но с оглед променените задължения по ЗДДС за месеци 12.2020 г. и 01.2021 г., ревизиращите органи не признават правото на приспадане на ДДС за възстановяване, в резултат на което установяват дължими, но невнесени задължения в размер на 412,64 лв. и лихва в размер на 159,50 лв. Във връзка с отменените по-горе констатации в РА за месеците декември 2020 г. и януари 2021 г. и в тази си част РА следва да бъде отменен като се признае правото на ЗЛ да му бъдат възстановени сумите за ДДС в размер на 47,84 лв. и 364,80 за отчетните периоди. Ревизионният акт, в частта на увеличените задължения за данъчен период 01.03.2021 г. до 31.03.2021 г. по подадена СД вх. № 22171933065/13.04.2021 г. за ДДС, вследствие непризнаване на данъчния кредит общо в размер на 4149.00 лв. по фактури, издадени от „Кам и ЕМ“ ЕООД и лихвите в размер на 1567,85 лв. следва също да се отмени.

В заключение по ЗДДС, РА следва да се отмени, в частта, с която са установени задължения за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от 01.09.2020 г. до 31.03.2021 г. за сумата над 3563,77 лева до 16862,37 лева главница и за сумата над 1492,19 лева до 6849,32 лева лихви.

При този изход на спора и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК на страните следва да бъдат присъдени разноски. Процесуалният представител на жалбоподателя не претендира такива, а този на ответника моли да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. С оглед изхода на делото, искането на ответника се явява основателно, поради което и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК във вр. изр. трето ДОПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на ответника сумата от 77,21 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение. Сумата на възнаграждението е определена на база отхвърлената част на жалбата в съотношение на общия размер на иска.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК Административен съд – София-град, I отделение, 86-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт с № Р – 22221723007518 - 091 – 001 / 26.07.2024 г., издаден от Танка И. К. - орган, възложил ревизията, и Г. Ц. Г. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 850 от 11.07.2025 г. на директора на (ОДОП) С. при ЦУ на НАП, в **ЧАСТТА**, с която за 2020 г. на дружеството е установен корпоративен данък за сумата над 2373,18 лв. до 5121,11 лв. главница и за сумата над 846,15 лв. до 1825,89 лв. лихви, **ИЗЦЯЛО** в **ЧАСТТА**, с която по ЗКПО за 2021 г. е извършено увеличение на финансовия резултат и данъчната загуба на дружеството е намалена от 42241,15 лв. до 2782,87 лв., както и в **ЧАСТТА**, с която са установени задължения за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от 01.09.2020 г. до 31.03.2021 г. за сумата над 3563,77 лева до 16862,37 лева главница и за сумата над 1492,19 лева до 6849,32 лева лихви.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Таурис Дизайн Груп" ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк] [улица], ет. 2, ап. 7, чрез управителя Д. Ц. М., представлявано от адв. М., срещу Ревизионен акт /РА/ с № Р – 22221723007518 - 091 – 001 / 26.07.2024 г., издаден от Танка И. К. - орган, възложил ревизията, и Г. Ц. Г. - ръководител на ревизията, двамата – органи по приходите в Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (НАП) – П., потвърден с Решение № 850 от 11.07.2025 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" (ОДОП) С. при Централно управление (ЦУ) на НАП, в **ОСТАНАЛАТА ЧАСТ**, като неоснователна.

ОБЯВЯВА, на основание чл. 193, ал. 2 ГПК, вр. § 2 ДР на ДОПК, за недоказано оспорването на истинността на документи.

ОСЪЖДА "Таурис Дизайн Груп" ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк] [улица], ет. 2, ап. 7, чрез управителя Д. Ц. М., да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, сумата от 77,21 евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение по административно дело № 10049/25 г. на Административен съд София-град.

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК, вр. § 2 ДР на ДОПК.

Съдия: